

Bryssel den 16 november 2023
(OR. en)

15223/23

COH 80
ECOFIN 1153
UEM 350
SOC 750
EMPL 535
COMPET 1087
ENV 1269
EDUC 426
RECH 492
ENER 608
JAI 1449
GENDER 199
ANTIDISCRIM 182
JEUN 256
SAN 646

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper II)/rådet
Föreg. dok. nr:	ST 10193/23
Ärende:	Utkast till rådets slutsatser om arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar – Regionala trender för tillväxt och konvergens inom Europeiska unionen – Godkännande

1. Den 2 juni 2023 offentliggjorde kommissionen sitt arbetsdokument *Regional trends for growth and convergence in the European Union* (regionala trender för tillväxt och konvergens inom Europeiska unionen; inte översatt till svenska).
2. Kommissionen presenterade rapporten vid mötet i arbetsgruppen för strukturåtgärder och de yttersta randområdena den 13 juni 2023.

3. Ett utkast till ordförandeskapets slutsatser behandlades vid mötena i arbetsgruppen för strukturåtgärder och de yttersta randområdena den 21 september¹, den 12² och 23 oktober³ och den 8 november⁴. Delegationerna godkände utkastet till rådets slutsatser, som återges i bilagan till denna not.
 4. Coreper uppmanas därför att rekommendera rådet att som en A-punkt vid ett kommande möte godkänna dessa rådsslutsatser, som återges i bilagan till denna not.
-

¹ Dok. WK 11665/2023 INIT.
² Dok. WK 11665/2023 REV 1.
³ Dok. WK 11665/2023 REV 2.
⁴ Dok. WK 11665/2023 REV 3.

UTKAST TILL RÅDETS SLUTSATSER**om****arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Regional trends for growth and convergence in the EU*****EUROPEISKA UNIONENS RÅD**

1. VÄLKOMNAR kommissionens arbetsdokument *Regional trends for growth and convergence in the European Union* (regionala trender för tillväxt och konvergens inom Europeiska unionen; inte översatt till svenska), där man analyserar situationen när det gäller konvergens och tillväxt i de europeiska regionerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen och tar upp sammanhållningspolitikens roll när det gäller att minska regionala asymmetrier och skillnader,
2. ÄR MEDVETET OM att hållbar utveckling när det gäller alla regioner och deras resiliens är avgörande för ekonomiskt välstånd, social välfärd, utveckling av humankapital och förbättrad konkurrenskraft i EU som helhet,
3. INSTÄMMER i att sammanhållningspolitiken i hög grad har bidragit till att minska ojämlikheter och stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen mellan och inom regionerna, i linje med de relevanta investeringsriktlinjer som beskrivs i den europeiska planeringsterminen; dock kvarstår det betydande asymmetrier och skillnader när det gäller BNP samt sysselsättnings- och arbetslöshetsnivåer, konkurrenskraft och produktivitet, även på intraregional nivå, som måste beaktas för att kunna hanteras på lämpligt sätt; därför bör sammanhållningspolitiken fortsätta att spela en roll i detta avseende,
4. NOTERAR att allt fler EU-regioner befinner sig i en ”utvecklingsfälla” eller riskerar att hamna i en sådan; dessa regioner har upplevt långa perioder av långsam eller negativ tillväxt, med svaga produktivitetsvinster och låga nivåer av jobbskapande,
5. UPPMANAR kommissionen att på bästa sätt använda befintliga data för att analysera sammanhållningspolitikens bidrag till konvergens mellan regionerna och till välståndet i EU som helhet under de senaste årtiondena och att därutöver analysera orsakerna till regionala skillnader och utvecklingsfällor, även i de yttersta randområdena,

6. ÄR MEDVETET OM att mer utvecklade regioner och storstadsregioner tenderar att ha en högre koncentration av humankapital, forskning och innovation samt högre nivåer av arbetsproduktivitet och konkurrenskraft,
7. BETONAR samtidigt att de demografiska trenderna är en stor utmaning i många regioner i Europa, särskilt i mindre utvecklade regioner, avlägsna regioner, yttersta randområden, öar, bergsområden och landsbygdsområden, som kan förvärras av ytterligare svårigheter att utveckla, behålla och locka talanger och därför måste hanteras,
8. KONSTATERAR dessutom att tillgången till grundläggande tjänster fortfarande är låg i ett antal av EU:s regioner, däribland mindre utvecklade regioner, yttersta randområden, öar och bergsområden, oberoende av deras nationella resultat; sammanhållningspolitiken bör därför fortsätta att bidra till att underlätta tillgången till grundläggande offentliga tjänster, inbegripet investeringar i grundläggande infrastruktur i linje med regionala behov, som en förutsättning för fortsatt konvergens och tillväxt,
9. HÅLLER MED OM att målen för den gröna omställningen och uppnåendet av klimatneutralitet senast 2050 skapar möjligheter, och gemensamma insatser för att uppnå detta mål är oundvikliga; dess kostnader skiljer sig dock åt mellan olika regioner, vilket riskerar att spä på skillnaderna och ojämlikheterna; därutöver påverkar klimatförändringarnas växande negativa konsekvenser kraftigt tillväxten och utvecklingen i många regioner i Europa; sammanhållningspolitiken kan bidra till att mildra dessa oönskade effekter och stödja en rättvis omställning,
10. VÄLKOMNAR erkännandet av behovet av att säkerställa att relevant EU-politik och nationell politik är anpassad till lokala behov och bör ta hänsyn till mångfalden och de ojämna tillväxtmönstren i de europeiska regionerna, som en nyckelfaktor för välbefindandet i EU som helhet,

11. VÄLKOMNAR inledandet av en diskussion om sammanhållningspolitikens framtid i syfte att utforska vägar till en mer effektiv politik som ska inbegripa tydliga prioriteringar och insatser för förenkling som bidrar till en balanserad och harmonisk utveckling av Europeiska unionen under de kommande åren samt till bevarandet av EU:s demokratiska och sociala värden,
12. BEKRÄFTAR sammanhållningspolitikens roll som en möjliggörande och stabiliserande faktor för den inre marknaden och för lika villkor, och som en viktig bidragande faktor för att man ska kunna efterleva principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, ERKÄNNER dess bidrag till att återställa balansen i tillväxten i regioner och territorier och till den sociala sammanhållningen,
13. ÄR MEDVETET OM att starka synergier mellan de olika EU-instrumenten gör det möjligt att maximera mervärdet av EU:s åtgärder och ERINRAR OM att en korrekt identifiering av komplementariteter mellan instrument kräver en lämplig och motiverad utformning från början, så att överlappningar mellan deras mål och insatsområden undviks, FRAMHÅLLER att regionalpolitiken bör utnyttja synergier mellan europeiska, nationella och regionala instrument.
